

19.9.56, יום ד'

בא אצלי ב. אילן. יש פה משפחת של ציוני צ"א: דונסקי (יו"ר) ואינטלד
מזכיר. לאחר גל הביום הראשון (יש כבר פה 101 מחנכים) טכך הדבר לדעתם
אפשר לגייס רבים אבל לפני כניסתם לאוניברסיטה או בשנה הראשונה ללימודיהם,
אבל לא לשתי שנים אלא לחמשה עשר חודש. הסכמתי לכך. אמילו שנה אחת חשובה
שיהיו פה. אחדים מהם הלכו להיאחזויות בסוללים (ע"י נצרה) ובכפר בלוס.
יש גם כיתה בקרן אבשלום (ע"י רמיה). בשבוע הבא סקס היאחזויות: ביום ב'
קרן אבשלום ודקל, ביום ג' - שבטח ובארוחיים. אילן מבקש מכתב ללכת.

- הזמנתי בעטר את עובדיה פורת וביקשתי מהנו להמשיך בפעולתו במוסד
הביקורת למחנות שנה. הוא אומר כי חי הרבה שנים ברמת הכובש, זה שלוש שנים
עבר לעינת, למעשה לא היה שם, ומצבו לא נעים. והוא מרגיש הכרח לשום לעבודה
במשק. אמרתי שזהו נימוק משכנע ואני מקבל אותו, אבל המשק לדעתי יבין שדווקא
בשעה זו אין הוא יכול לעזוב את המוסד למחנות לחצי שנה. נסביר הדבר למשק
וחבריו יבינו. הוא הסכים. ביקש שאני אכתוב בענין זה למשק.

- היום פרסם דבר סוף הרשימה "שמות ותכנים". לא הבינו שעליהם למחוק בסוף
מקום הכתבה "שדה בוקר"....

- הזמנתי להיום אה"צ את פנתס לבון (שעה 16), בורשטיין (17), בכת
1730. למחר (זרמי 10, אלמוגי 11, יזהר ס. 12).

- בשמים עשרה באה אצלי הגברת אורוול, אלמנת הסופר הידוע. התפלאתי למראה
הצעיר. היא הסבירה הדבר: היא ב-15 שנים צעירה מבעלה. מתאוננת על אירופה,
לרבות אנגליה החולה בניוורוסיס. אין אמונה, אין מנהיגות, האינטלקטואלים

שהצביעו בשנת 1945 בעד ממלכת העבודה - מצביעים עכאיו בעד חסטרנים. מדוע?
נכזבו! גייטסקל אינו המנהיג. היא מסייעת בוון. בארץ מצאה מסרה ואמונה.
נשלחה על ידי סונדיי טיימס, אך אינה בסוחה שעתון שמרני זה יפרסם מאמריה.
שאלתני אם הסתמקתי בחקופת ההפוגה בגבולות הנוכחיים. הסברתי לה כי בעיתנו
היא מחסור ביהודים, ולא כל כך מחסור בשטח, לאחר שהושכחה יהדות אירופה,
ומפני כמותנו המצערה, אנו חייבים לשקוד על איכות גבוהה.

- הזמנתי את בבה ושאלתי על המצב הפנימי במועצת הפועלות והמריבות
בין חברות. היא כבר 26 שנה במועצת הפועלות. עובדה עם עליזה, חיה סלוצקי,
רחל שזר, שושנה הראלי, בת שבע וילנמקה, ג'ניה טולניאק.

רצחתי גם ביהודית, אבל החברות שלא נבחרו לכנסת - יהודית, עדה, חנה
למון - כועסות. ביקשה ביחודית שהצטרף למועצה וסרבה. לבסוף התנחה שבם ז'ניה
טברסקי היכנסה. ככה אומרה שבשום אופן לא תעבוד יחד עם ז'ניה, כי אין לה אימון
בה. כל דברי בענין לא הועילו. כבר נבחרה ועדה מפלגתית לדון בענין זה.
נטיר, כטה, דבורה נצר. אזמין יהודית לשיחה ואראה אם אפשר ליישר ההדורים.

- בשלוש אה"צ בא אצלי גיורא. מסרתי על השיחות עם עובדיה ובבה ועל
ההזמנות למחר (זרמי, אלמוגי, יזהר). בארבע הגיע גם לבון והתיעצנו אתו על
הכנסת משל ללשכת המפלגה. הוא סבור א' שאינו יכל לוותר עליו בזה"פ, הוא
למעשה אולי יותר חשוב מבקר, ב' אין צורך לדעתו באיש כזה במפלגה.

בחמש הגיע יוטף בורשטיין על פי הזמנתי ודרשתי ממנו להצטרף ללשכת.
ניטוקיו נבדל אין גוף מאחוריו, הוא מנהל הסברה בהסת' - ולמעשה זהו אותו
הציבורץ אין הוא יודע מה חשבת המפלגה על ענינים שונים. עניתי לו שבס לי

אין גוף מאחורי (גיורא סתן כי הדור הצעיר עומד אחרי). שטח ההסברה של המפלגה רחב מזה של ההסתדרות, כי המהלכה מונה לכל העם, ומחשבת המפלגה על עניניו שונים מתגבר כדי פעם בעצם בישיבות הסזכירות והמרכז. גט לעצמם יש ספק אם יוכל לצאת (בורסטין) כפעולה ההסתדרות, אבל אינו עומד על דעתו. אחרי בירור ממושך סוכם שביום ו' יחיצו פנהס גיורא ובורסטין ויחליטו.

פנהס הציע לקחת את שטחה בלם לועדה הכרכזה לסגל באינטלגנציה העובדת.

הבעתי חשש שלא יקבל מרות, כי אינו רגיל לעבודה קולגיאליה. פנהס ישוחח אתו ויברר אם יקבל מרותו.

- בינתיים הביא לי נחמיה המון חומר קריאה, ובתוכו שני מכתבים מאת המרשילד.

- בשעה הראשונה עם גיורא נוכח גם ראובן ("אסיק") יפה. הוא נדרש ע"י גיורא וע"י חנוכה המושבים להצטרף למזכירות. הוא הינה בגלוי-לב מבוכתו וקשייו. "נמצא בין הפטיש והסדן". רוצה לעשות רצון החנוכה, אבל לאחר שתי שנות הדרכב בישובי העולים נהרס משקו ונשתקע בחובות (כששת אלפים!). אמו הזקנה חולה. אשתו לא רוצה לעזוב נהלל ולהתישב - ולו גם רק לשנה - בעיר.

שאלתי אם לא יתכן כי אחד מבני המושבים ינהל משקו? ענה בשלילה.

יצטרך לקחת פועל שכיר, ואין לסמוך בהנהלת משק על שכיר. גם העניין המשפחתי מציק לו.